

14^e zondag door het jaar C 2025 OLV-STP

Opening

De schoolvakanties zijn begonnen. Veel mensen en gezinnen gaan op weg : een grote uittocht, met auto, camper, caravan, vliegtuig, fiets of te voet, ‘bepakt en bezakt’. Aan alles gedacht? Eten en drinken voor onderweg? Bankpasje, creditkaart? Alles gereserveerd? Als vakantieganger wil je graag goed voorbereid op weg gaan. In het evangelie van deze zondag is er ook een grote uittocht. Massaal gaan de leerlingen op pad. Zij worden uitgestuurd. Maar het is geen vakantiereis, ook niet al te goed gefaciliteerd, er is niets gereserveerd.

Preek

Als wij in deze vakantiedagen op tocht gaan, nemen wij meestal alles mee wat wij denken nodig te hebben onderweg en reserveren wij tijdig een onderkomen. Wij houden van een goed verzorgde vakantiereis.

Vergeleken daarmee is de tocht die Jezus de tweeënzeventig leerlingen laat maken, verbazingwekkend: “Neemt geen beurs mee, geen reiszak, geen schoeisel; en groet niemand onderweg”.

Dit evangelie heeft altijd tot de verbeelding gesproken. In de geschiedenis hebben verschillende ordes en congregaties herhaald wat in het evangelie gebeurde: jonge Franciscanen, Dominicanen, Jezuïeten, werden twee aan twee op weg gestuurd om de Blijde Boodschap te verkondigen. Ook in onze dagen zijn er nieuwe bewegingen en groeperingen, die mensen zó, twee aan twee, op weg sturen, in vertrouwen op Gods voorzienigheid. Onlangs kreeg ik nog een heel verhaal toegestuurd van twee broeders over wat zij allemaal hadden meegemaakt op hun tocht. Een avontuurlijk verhaal, spannend, maar ook wonderlijk. God zorgde via mensen toch voor hen en alles liep goed af.

De leerlingen, die twee aan twee op weg gingen, waren een soort wegbereiders en kwartiermakers. Zij gingen naar alle steden en plaatsen waarheen Jezus zelf van plan was te gaan. Zij baanden voor Hem de weg en bereidden zijn komst voor. Jezus wilde als de vredebrenger en de bringer van Rijk Gods naar de mensen toekomen. Het was een eerste ervaring met

hun latere levenswerk. Want na Zijn verrijzenis heeft Jezus hen de wereld ingezonden, om Zijn vrede en Zijn boodschap van het Rijk Gods te brengen. Die wereldwijde missiereis gaat tot in ons tijd door.

Daarmee zijn wij bij de betekenis van het evangelie voor ons. Wij kunnen ons leven zien als een op weg gezonden zijn naar mensen. Dat is de betekenis van gedoopt zijn en gevormd zijn en deelnemen aan de Eucharistie. Op het einde van de H. Mis zegt de priester: “Gaaf nu allen heen in vrede”. Dat is woord van zending om de vrede van Christus te brengen aan de mensen op onze levensweg. Laten wij ons weer bewust worden dat wij elke dag opnieuw, als leerlingen van Jezus, op weg zijn door het leven met Zijn boodschap. “In welk huis ge ook binnengaat, laat uw eerste woord zijn: Vrede aan dit huis! ... geneest de zieken die er zijn en zegt tot hen: Het Rijk Gods is u nabij”. Wij zijn vredebrengers namens God. Wij nodigen mensen uit door onze levenswijze en woorden om te geloven in Gods aanwezigheid, in Zijn Koninkrijk onder ons.